

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2018 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko M. S.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 5628,97 zł (pięć tysięcy sześćset dwadzieścia osiem złotych 97/100) z tym, że zasądzoną należność rozkłada na dwadzieścia cztery raty w kwocie po 234,54 zł miesięcznie, w tym ostatnia rata w kwocie 234,55 zł, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca po którym nastąpi uprawomocnienie wyroku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 2067 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wytoczyła powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 5 292,84 złotych wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczonymi od dnia 9 lutego 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przez podpisanie weksla w dniu 26 września 2014 roku pozwana zobowiązała się do zapłaty w dniu 8 lutego 2018 roku kwoty wskazanej na wekslu, tj. 5 292,79 złotych. Dlatego w dniu 9 stycznia 2018 roku powódka wezwała pozwaną do wykupu weksla, jednak do dnia dzisiejszego pozwana nie dokonała żadnej wpłaty.

Powódka wskazała, że weksel został wystawiony przez pozwaną na zabezpieczenie zwrotu całego zadłużenia z tytułu pożyczki udzielonej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na podstawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 25 września 2014 roku. Kwota zobowiązania miała zostać spłacona w 48 miesięcznych ratach po 442,00 zł każda. Z dniem 26 lutego 2015 roku w prawa i obowiązki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., także w odniesieniu do przedmiotowej wierzytelności, wstąpiła powódka.

Ponieważ pozwana zaprzestała regularnej spłaty rat, powódka pismem z 5 grudnia 2017 roku wezwała pozwaną do spłaty zaległości w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Wezwanie pozostało bezskuteczne, dlatego pismem z 9 stycznia 2018 roku, zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksla”, powódka wypowiedziała umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, poinformowała pozwaną o wypełnieniu weksla i wezwała pozwaną do jego wykupienia w terminie 30 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Zadłużenie stało się wymagalne.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem należność składa się: suma pozostałych do zapłaty rat pożyczki (4 392,77 zł), kwota naliczona zgodnie z pkt 11.2.b. umowy (878,55 zł) oraz umowne odsetki dzienne za opóźnienie w spłacie poszczególnych rat, naliczone na podstawie pkt 13.1. umowy (21,47 zł).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 11 kwietnia 2018 roku, Sąd Rejonowy w Pizzu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana M. S. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła zarzut: nieudowodnienia roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty, zamieszczenia w umowie niedozwolonych postanowień umownych, wadliwego wypełnienia weksla oraz - z ostrożności procesowej - zarzut przedawnienia roszczenia.

Natomiast na rozprawie w 11 października 2018 roku pozwana przyznała, że strony łączyła przedmiotowa umowa pożyczki oraz, że posiada wobec powódki zadłużenie w wysokości dochodzonej pozwem. Wskazała, że wpadła w spiralę długów. Żeby spłacić poprzednie zobowiązania finansowe, zaciągała kolejne mimo, że warunki umów były niekorzystne. Do spłacenia ma około 21 zobowiązań na łączną kwotę około 150 000 - 200 000 zł. Powoli je spłaca. Podniosła, że na utrzymaniu ma dziecko. Pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Zatrudniona jest w Starostwie Powiatowym w P. za wynagrodzeniem w wysokości 2 400 złotych netto, a od 1 października 2018 roku podjęła dodatkową pracę na podstawie umowy zlecenia. Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o rozłożenie przedmiotowej należności na raty w wysokości od 250 do 300 złotych miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 września 2014 roku pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., a M. S. została zawarta umowa pożyczki gotówkowej nr (...), w ramach której M. S. przyznana została kwota 19 048,00 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki, w tym: opłata przygotowawcza w wysokości 922,00 złotych, koszt ubezpieczenia w kwocie 11 126,00 złotych, wynagrodzenie umowne w kwocie 2 168,00 złotych, a wypłacona została kwota 7 000,00 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. S. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 48 miesięcznych ratach w kwocie po 442,00 złotych, płatnych do 4-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od listopada 2014 roku.

Celem zabezpieczenia spłaty pożyczki M. S. w dniu zawarcia umowy podpisała deklarację wekslową oraz wystawiła weksel in blanco, który został następnie wypełniony przez pożyczkodawcę na kwotę 5 292,79 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki wraz z harmonogramem k. 50-57; deklaracja wekslowa k. 58; weksel k. 6)

Na podstawie umowy cesji wierzytelności wekslowej zawartej 18 grudnia 2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą B. wierzytelność przysługującą jej względem M. S. z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...)z dnia 25 września 2014 roku przelała na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B..

W dniu 3 lutego 2015 roku nastąpiło połączenie przez przeniesienie całego majątku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. na (...) Spółkę Akcyjną, która przyjęła nazwę (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B..

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa cesji wierzytelności wekslowej z 18.12.2014r. k. 9; porozumienie w sprawie podziału k. 73-77v; odpis z KRS k. 78-89)

Z uwagi na niezrealizowanie przez M. S. postanowień umowy nr (...), pismem nadanym 6 grudnia 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wezwała M. S. do dobrowolnej zapłaty zaległych rat pożyczki, wymagalnych w dniach 04.11.2017r. i 04.12.2017r., w łącznej wysokości 719,16 złotych w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, zastrzegając, że bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu będzie podstawą wypowiedzenia umowy i postawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wykonalności.

Wezwanie doręczono M. S. 11 grudnia 2017 roku. Pozostało ono bezskuteczne.

(bezsporne, dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i doręczenia k. 61-66)

Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty, spółka (...) pismem z 9 stycznia 2018 roku wypowiedziała zawartą z M. S. umowę pożyczki nr (...), wskazując, że łączne zadłużenie wynosi 5 292,79 złotych, a na tą kwotę składają się:

- kwota niespłaconej pożyczki w wysokości 4 392,77 złotych,
- kwota obliczona na podstawie pkt 11.2b) postanowień umowy w wysokości 878,55 złotych,
- umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki w kwocie 21,47 złotych.

Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki zawierało także informację, że zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy i deklaracji wekslowej, wystawiony przez M. S. weksel in blanco został wypełniony oraz, że w przypadku niewykupienia weksla w terminie 30 dni, sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego o zapłatę.

Powyzsze pismo doręczono M. S. 16 stycznia 2018 roku. Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

(bezsporne, dowód: wypowiedzenie umowy wraz z wezwaniem do wykupu weksla k. 67; dowód nadania i doręczenia k. 68-72)

Z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 25 września 2014 roku do spłaty przez M. S. pozostaje kwota 5 292,84 złotych. (okoliczność bezsporne, dowód: karta klienta k. 59-60)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem powódki było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy i objąć ją ochroną ubezpieczeniową w umówionym zakresie, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powódkę umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości 5 292,84 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na szereg innych zobowiązań finansowych i dziecko na utrzymaniu, nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powódkę udokumentowana i nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 25 września 2014 roku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki:

- kwotę 5 292,84 złotych dochodzoną w niniejszym procesie,

- kwotę 336,13 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od kwoty 5 292,84 złotych za okres od 9 lutego 2018 roku do dnia orzekania w niniejszej sprawie, to jest do dnia 11 października 2018 roku.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność w łącznej kwocie 5 628,98 złotych Sąd rozłożył na 24 miesięczne raty płatne do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca który nastąpi po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia, w wysokości po 234,54 złotych każda, przy czym ostatnia rata w wysokości 234,55 złotych, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanej w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanej od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej. M. S. pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Na utrzymaniu ma małoletnie dziecko. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w wysokości 2 400,00 złotych netto miesięcznie, a do spłaty posiada około 21 innych zobowiązań finansowych na łączną kwotę około 150 000 - 200 000 złotych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 1 800,00 złotych tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 250,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu. Łącznie 2 067,00 złotych.